

ФИЛАТЕЛИЈА

Марка поводом два века Војске Србије

На издању су приказани портрет кнеза Милоша Обреновића и орден Милоша Великог

Участ обележавања два века Војске Србије, „Пошта Србије“ објавила је недавно пригодну марку номиналне вредности 23 динара. У тиражу од 25.000 примерака, марка је штампана техником вишебојне офсет-штампе у београдском Заводу за израду новчаница, а на шалтерима пошта може да се нађе у табацима од по 25 комада.

Графичко решење уприличили су Радомир Бојанић и Јакша Влаховић, креатори марака „Поште Србије“. Приказани су портрет кнеза Милоша Обреновића, рад сликара Всеволода Гуљевича, и орден Милоша Великог трећег степена, Марка Лазаревића,

док је мотив на коверти портрет кнеза Милоша Обреновића, аутора Анастаса Јовановића. Стручну сарадњу у реализацији издања пружио је Министарство одбране Републике Србије.

Одлуком државних органа, за Дан Војске Србије одређен је 23. април, у знак сећања на дан када је 1815, на празник Цвети, донета одлука о почетку Другог српског устанка, за ослобођење Србије од Османске империје. Датум је одабран јер представља историјску прекретницу која је довела до стварања савремене српске државе и омогућила стварање ефикасне и модерне српске војске.

Други српски устанак, као сложен

Фото „Пошта Србије“

Марка је номиналне вредности 23 динара

Фото „Пошта Србије“

За Дан Војске Србије одређен је 23. април, у знак сећања на дан када је 1815, на празник Цвети, донета одлука о почетку Другог српског устанка, за ослобођење Србије од Османске империје, чиме су се створиле могућности за стварања савремене српске државе и ефикасне и модерне српске војске

војнодипломатски и државотворни процес, симболички је покренут на Цвети. Војне, дипломатске и политичке активности устаника резултирале су да се Србија ослободи врховне турске власти, добије стајаћу војску и могућност установљења Гарде од младића „по стасу и угледу“ из најбољих сеоских кућа.

Народна скупштина је озваничила назив „солдати“, уважавајући чињеницу да је стварање стајаће војске, најпре од „уписника“, а касније од „солдата“, прошло неопажено од Порте. Уводе се и први регрути. Стајаћа војска живела је у касарнама и примала плату. Установљене су униформе односно „мундири“. Прве формације српске регуларне војске биле су уређене по угледу на аустријску, што је потврда да су се у том периоду користила искуства страних армија.

Други српски устанак је управо сплет догађаја вођених вером у ослобођење Србије, употребом постојећих војних ефектива и организације војске, што је довело до коначног ослобођења и признавања модерне Србије као државе са пуним ингеренцијама и међународноправним субјективитетом на Берлинском конгресу 1878. године. Р. С.